

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Discurs de la Rectora en l'acte
de la investidura del prof. Dr.
Juan Carlos Izpisúa com a
Doctor 'Honoris Causa' per la
Universitat de València**

València, 7 de maig de 2019

Autoritats acadèmiques,
Membres de la comunitat universitària,
Senyores i senyors,

La Universitat de València ha investit hui, seguint el tradicional cerimonial acadèmic, el professor Juan Carlos Izpisúa Belmonte com a Doctor 'Honoris Causa'.

Les portes del Paraninfo d'aquest edifici, emblemàtic per a la ciència i l'acadèmia valencianes, s'han obert de bat a bat per acollir a qui va ser estudiant d'aquesta Universitat, llicenciat en Farmàcia amb Premi Extraordinari, que hui retorna a aquest Claustre històric per rebre els més grans honors acadèmics que té establerta una institució acadèmica.

I l'ha rebut de qui varen ser els seus mestres, predecessors en l'activitat acadèmica com diu el nostre cerimonial, i que hui són companyes i companys en l'activitat investigadora. Científiques i científics que han omplit aquest Magna Sala amb els colors de les birretes de Farmàcia.

Moltíssimes gràcies a totes i tots vosaltres per acompanyar-nos hui. Soc conscient que no disposem de suficients vestimentes acadèmiques per haver atès totes les vostres demandes, les moltíssimes demandes de la nostra comunitat universitària per estar hui ací acompanyant al Dr. Izpisúa formant part de la comitiva acadèmica.

També vull agrair d'una manera molt especial als professors i professores que han format part de la comissió d'acompanyament, Dr. Fernando Aniento, Dra. Hortènsia Rico, Dra. Teresa Garrigues i Dra. Maria Luisa Ferrándiz, la seua participació en aquest acte.

Sense la comissió d'acompanyament i els padrins, Dra. Teresa Barber i el senyor degà, Dr. Juan Carlos Moltó, no es pot celebrar amb tota la solemnitat una cerimònia com la que hui hem viscut.

Cerimònia que ens enllaça amb la tradició acadèmica de la nostra Universitat, en aquest emblemàtic edifici, el del carrer de La Nau, origen mateix de la nostra Fundació, l'any 1499, com a Estudi General, universitat renaixentista que ja va incorporar una primera 'cadira d'herbes', una primera càtedra que tractava les malalties amb les herbes medicinals que es conreaven a l'hort de simples, autèntic origen del que hui en dia és el nostre Jardí Botànic.

Senyores i senyors, com bé saben, la Universitat de València ha crescut al llarg d'aquests cinc-cent vint anys d'història que enguany celebrem, i ho ha fet en paral·lel a l'expansió de la nostra ciutat. Des de l'edifici històric fins l'antiga ciutat universitària, hui Campus de Blasco Ibáñez, expansió sempre condicionada per l'escassetesa de recursos pel sosteniment de l'activitat universitària.

Sempre ha estat eixe un problema del nostre sistema universitari, no sols d'aquests darrers anys de profunda crisi econòmica i financera que ha suposat el tancament d'algunes línies de recerca i ha condemnat a l'emigració acadèmica a tota una generació de joves.

Siga un exemple la mateixa Facultat Lliure de Farmàcia, precedent de la nostra actual Facultat, que es va crear l'any 1868, fa poc més de 150 anys a València per part de la Diputació, que la va tancar sis anys després.

Passaria un segle fins que els estudis de Farmàcia tornaren a l'antic Passeig de València a la Mar, passant per l'edifici que va ser Facultat de Ciències fins arribar al seu emplaçament actual, al Campus de Burjassot-Paterna l'any 1992.

Instal·lacions que no va conèixer ja com a estudiant el nostre nou doctor 'honoris causa', atès que el professor Izpisúa va ser estudiant de la llicenciatura en Farmàcia entre els anys 1980 i 1985 i es va incorporar com a alumne intern i posteriorment com a becari FPI l'any 1986, com molt bé ens ha il·lustrat en la seua laudatio la professora Teresa Barber.

Dra. Barber, moltíssimes gràcies per la vostra tasca. Soc ben conscient de la important responsabilitat que suposa la presentació dels rellevants mèrits que concorren en la persona que rep el doctorat 'honoris causa'. I ho heu fet esplèndidament, des del rigor intel·lectual però també des de l'estima més profunda per qui va ser deixeble vostre i hui reconeguem per la seua destacada trajectòria.

Una trajectòria internacional, amb estades a les universitats de Marburg, a Heidelberg a Londres i a Oxford, a UCLA fins la seua incorporació a l'Institut Salk, un centre de recerca d'excel·lència.

A l'igual que és d'excel·lència la trajectòria del Dr. Izpisúa, orientada a una investigació traslacional que permet aplicar els seus resultats en la millora directa de la qualitat de vida de les persones.

Dr. Izpisúa, quiero destacar expresamente no solo su rigor científico, no únicamente los destacados méritos académicos que concurren en su persona, sino también la trascendencia de su trabajo en lo que supone la mejora de la calidad de vida de las personas.

En usted se ejemplifican las virtudes propias de un universitario. Universitario además conocedor de las diferentes culturas académicas en Europa, y también en Estados Unidos.

Universitario que ha compaginado la actividad investigadora y docente con la gestión como director del Centro Nacional de Trasplantes y Medicina Regenerativa.

Enhorabuena por su Trabajo, el cual en su magnífica lectio hemos podido hemos conocer mejor.

Y enhorabuena, también, por el reconocimiento que ésta, su 'alma mater', hoy le ha concedido.

Deseo que su ejemplo, como brillante estudiante de esta casa que hoy le acoge de nuevo con los brazos abiertos y reconoce su esfuerzo, dedicación y los importantes resultados cosechados en su carrera, ilustre a nuestros estudiantes actuales y, entre todas y todos, contribuyamos al progreso de la ciencia y a la mejora de nuestra sociedad y de su gente.

Senyores i senyors, eixe és el nostre compromís, el compromís d'una universitat pública, valenciana i de qualitat que ha lluitat al llarg de les darreres dècades per esdevenir una universitat de referència internacional, destacada com una de els primeres universitats espanyoles a nivell mundial, centre d'atracció d'estudiants internacionals,

amb més de mil convenis de col·laboració actius amb universitats dels cinc continents que permet internacionalitzar, també, la nostra investigació.

Investigació multidisciplinar, pluridisciplinar, que es conrea als nostres campus universitaris amb el mateix esperit i la mateixa curiositat per avançar en el progrés científic que conduí als Jurats de València a crear aquesta Universitat que fem possible cada dia entre totes i tots.

Moltíssimes gràcies pel vostre compromís universitari amb la ciència i el coneixement malgrat els nombrosos entrebancs que ens trobem dia rere dia en la nostra societat. Entre totes i tots anem a contribuir al progrés de la nostra societat i a fer un sistema universitari públic cada dia millor, per a una millor investigació, una millor formació i per al progrés de la nostra societat.

Moltes gràcies. Molt bon dia.

VNIVERSITAT D VALÈNCIA